

at den ene eller den anden bestræber sig for eller agter at gennemføre en saadan Arbejdsstandsning. Tværtimod, hvad jeg ogsaa fremhævede i min Tale, alle vil haabe, at den vanskelige Tid, hvori vi i Øjeblikket befinder os, vil opfordre begge Parter til at undgaa Arbejdsstandsning. Hvad jeg fremhævede, var kun, at de har Magt til at sætte Statens Bestræbelser ud af Kraft ved selv at standse Arbejdet. Derfor udtalte jeg Ønsket om en Ordning, hvorefter Staten kan opretholde, hvad den selv har iværksat, ved nemlig at tilvejebringe en Kendelse, som hindrer Arbejdsstandsningen.

Jeg ser i Dag en Artikel i den højtærede Regerings Hovedorgan, som hedder: „Valgløgnene er begyndt“, og som hævder, at man fra anden Side har rettet den lumske Beskyldning mod Arbejderne, at de agter at iværksætte Arbejdsstrid. Jeg tror, at man kan acceptere Overskriften over denne Artikel: Valgløgnene er begyndt, thi der er intet som helst sandt i denne Paastand. Jeg har dvælet ved den Omstændighed, at der, kort før Socialministeren holdt sin Tale paa Nørrebro, var sket en Afstemning, hvorefter Arbejdsmændene havde fastholdt deres Udtræden af De samvirkende Fagforbund. Herom har Socialministeren meddelt, at han ikke kendte denne Beslutning, da han talte. Jeg tænker, at Ministeren har saa nøje Føling med, hvad der sker i Fagbevægelsen, at han vel nok *anede*, hvad der vilde ske. Men det er slet ikke det, som interesserer mig i denne Forbindelse. Han siger til sidst følgende om den Sprængning, der er foregaaet, at den vil snarere lette Forhandlingerne til Foraaret. Har han Ret i denne Paastand, skulde det glæde mig ganske overordentligt. Men maa jeg spørge: Hvorfor har da De samvirkende Fagforbund ønsket, at denne Sprængning ikke skulde ske? Hvorfor har da den bekendte Arbejderleder, Medlem af Landstinget Lyngsø, ogsaa kæmpet for, at Arbejdsmændene forblev i De samvirkende Fagforbund, naar Udtrædelsen lettede Udsigterne til en fredelig Afgørelse? Saa maatte man dog mene, at ingen vilde bestræbe sig for at hidføre en Ordning, som vil gøre det mindre let, end det vilde være under den nu indtraadte Tilstand. Jeg tror imidlertid, at det er en af de lidt fantasifulde Udtalelser, Socialministeren fremsætter og senere under visse Bevægelser bringer ned paa et rigtigt Niveau. Jeg skal kun gentage, hvad jeg har sagt i min forrige Tale, at under den nye Ordning, hvad enten den letter eller vanskeliggør Overenskomst, alle Parter, de nu i de to Afdelinger splittede

Arbejdere og de i en Organisation staaende Arbejdsgivere, vil forhaabentlig alle sætte alt ind paa snarest muligt at tilvejebringe Sikkerhed for Arbejdsfreden her i Landet.

Jeg nærmer mig saa den højtærede Finansminister. Han gjorde en hel Del Indvendinger mod Motoromsætningsskattens Overførelse og sagde, at nogle Udtalelser af mig tydede paa, at jeg sammenblandede to Skatter. Nej, jeg har selvfølgelig omtalt to forskellige Skatter, nemlig Motoromsætningsskatten, der er en Skat paa Omsætningen af Motorvogne, som en Skat paa Benzin selvfølgelig ikke kan komme til at paavirke; den henhører under den anden Motorskat. Den højtærede Minister indvendte meget imod, at denne Motoromsætningsskat blev overført til Kommunerne til deres Vejgiffter. Jeg maa sige, at det er et stort Held for den højtærede Ministers Stilling til dette Spørgsmaal, at han ikke er Medlem af Folketinget, men Medlem af det andet høje Ting. Thi alle hans Kolleger, som er Medlemmer af Folketinget, har sammen med Medlemmerne af det socialdemokratiske Parti stemt for en Vedtagelse her i Tinget, som anbefalede Overførelsen af Motoromsætningsskatten til Kommunerne. Hvis den højtærede Finansminister havde været Medlem af dette Ting, havde han ganske sikkert stemt for den sammen med sine Kolleger, og han kunde da ikke pludselig finde det urimeligt, at man vilde overføre denne Skat til Kommunerne. Den højtærede Minister begrunder sine Indvendinger med, at han skal have Penge paa Formueparagraffen til Arbejde. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har fremsat nogle Bemærkninger om, at der krævedes en Ændring af Loven paa dette Punkt, for at dette nye Formaal kan blive fyldestgjort ved Motoromsætningsskatten. Jeg skal derimod henholde mig til det reelle og sige, at naar den højtærede Minister vil have denne Skat, som betales af den ene eller den anden Klasse af Borgere, reserveret til Brug paa Formueparagraffen, er det et Udtryk for, at han stadig er i den Illusion, at man i disse Kriseaar er i Stand til af Borgernes Skatter at opspare Statsformue. Jeg vil sige, at det vil være frugtesløst at gøre et Forsøg herpaa i disse Aar. Hvad man kan naa, er *Driftsbalance*, det kan saamænd knibe ogsaa dermed, men Driftsbalancen kan man stræbe efter, men Tanken om at opspare og erhverve *Formue* for Staten i et Par Kriseaar, det er kun en Illusion.

Det gælder om at hjælpe Kommunerne, og paa mange Maader bestræber man sig for at finde Vej frem dertil. Et af